

[Arbejdsministeren.]

lidt uheldigt med de regler, som jeg tidligere har redegjort for. Det er i § 59 i arbejdsløshedsloven, man finder denne hjemmel til at give særregler om nedsættelse af dagpenge inden for områder, hvor arbejdsforholdene muliggør, at et ledigt medlem opnår særlig høj arbejdsløn i en begrænset arbejdstid. Det er også rigtigt, at sådanne forhold navnlig findes inden for områder, der er karakteriseret ved et løst ansættelsesforhold og et ujævnt behov for arbejdskraft. Der er derfor givet særregler for bl.a. fiskere, lastoptagere og eksportchauffører.

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg i øvrigt tidligere har oplyst over for folketingsudvalget, at disse særregler udfærdiges af vedkommende arbejdsløshedskasse og godkendes derefter af arbejdsdirektoratet. Der har ikke kunnet fastsættes regler for alle områder, hvor der er mulighed for, at nogle medlemmer opnår en forholdsvis høj arbejdsløn i en begrænset arbejdstid, og herved opstår den forskelsbehandling, som hr. Lütken også var inde på, og som ikke føles rimelig af dem, der rammes af særreglerne, særlig når det forekommer på samme arbejdsplads eller måske blandt nært beslægtede faggrupper.

I det skriftlige svar, jeg gav til folketinget, gav jeg udtryk for, at man i ministeriet og arbejdsdirektoratet var opmærksom på vanskelighederne ved at administrere bestemmelsen, og at spørgsmålet om en eventuel ændring af loven var taget op til undersøgelse og overvejelse i arbejdsdirektoratet og landsarbejdsnævnet.

Jeg har på foranledning af spørgsmålet på ny undersøgt, hvor langt man er kommet med sagen, og det er oplyst over for mig, at spørgsmålet om ændring af de særlige beregningsregler for arbejdsløshedsdagpenge til bl.a. de grupper, jeg har nævnt her, i øjeblikket behandles i et arbejdsudvalg under landsarbejdsnævnet. Når det har trukket lidt ud, er en af grundene hertil vel den, at det er muligt, at en tilfredsstillende løsning vil kræve en lovændring, og spørgsmålet må derfor i arbejdsudvalget overvejes i sammenhæng med andre forhold inden for arbejdsløshedslovens område, hvor lovændringer kan komme på tale. Til gengæld har jeg altså rykket for sagen, og jeg er underrettet om, at en afklaring kan ventes inden så

længe. Det håber jeg sker, og jeg skal gøre, hvad jeg kan, for at fremskynde sagen.

Lütken: Jeg vil gerne takke ministeren, fordi han vil gøre, hvad han kan, for at fremme sagen. Det er altså også min opfattelse, at det haster, for der opstår nemlig meget nemt en alvorlig uoverensstemmelse mellem disse grupper og de almindelige faglige organisationer. Jeg tror ikke, man kan være tjent med regler, som i sin tid vel var motiveret bl.a. med, at der var tale om et udpræget sæsonfag. Denne motivering gælder i hvert fald ikke for disse grupper mere. Sådant noget som industrifiskeri foregår simpelt hen jævnt hen hele året igennem, og der er i virkeligheden måske andre grupper, der er langt mere præget af sæson end netop disse grupper. Ligesådan foregår det almindelige fiskeri, netop efter at vi er kommet ind på industrifiskeriet, også løbende. Jeg synes, det er forståeligt, at denne gruppe arbejdere har vanskeligt ved, skal vi sige at føle sig som ligeberettigede medlemmer af organisationerne, og det har da også medført nogle meget beklagelige forhold, dels for de pågældende arbejdere, dels, så vidt jeg er underrettet, også på den måde, at man risikerer mere eller mindre ubehagelige konflikter mellem disse arbejdere og Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbund.

Jeg vil bemærke, at denne sag for mig er en hastesag, og jeg tror også, den er det for de pågældende. Jeg synes, man må kunne skaffe denne retfærdighed hurtigt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Dahlgaard* til arbejdsministeren:

„Kan ministeren oplyse, hvor langt udvalget vedrørende omskoling af arbejdskraften inden for bygge- og anlægsområdet er fremme med sit arbejde?“

(Spm. nr. 38).

Skriftlig begrundelse.

Perspektivplan I forudså, at der på lidt længere sigt må ske overførsel af arbejdskraft fra bygge- og anlægssektoren til andre erhvervsområder. For at en sådan omstilling kan ske på hensigtsmæssig måde for erhvervslivet og på hensynsfuld måde for de i bygge- og anlægssektoren beskæftigede, tog